

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/50/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2318010039
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2318010039.5

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 31T/7/2018-373 zo dňa 06.02.2023, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.10.2023 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Galanta č.k. 31T/7/2018-373 zo dňa 06.02.2023 bol obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D., E.. F. G., uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

že

od presne nezisteného času do 21.05 hod. dňa 16.05.2017 na ulici C. H. mal u seba igelitové vrecko s obsahom bieleho kryštalického materiálu o hmotnosti 1 326 mg, obsahujúcim metamfetamín s priemernou koncentráciou 52,6 % hmotnostných, čo predstavuje aspoň 13 obvyklých jednorazových dávok drogy, pričom v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je metamfetamín zaradený do II. skupiny psychotropných látok, na zaobchádzanie s ktorými je potrebné povolenie Ministerstva zdravotníctva SR, pričom nebol držiteľom uvedeného povolenia, a obžalovaný bol rozhodnutím LANDESGERICHT WELS, Rakúsko zo dňa 26.05.2015 sp. zn. 012 HV 50/2015x, právoplatné dňa 26.06.2015 uznaný vinným zo zločinu obchodovania s narkotikami podľa § 28a ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 5 Trestného zákona Rakúskej republiky a z prečinu nedovoleného zaobchádzania s narkotikami podľa § 27 ods. 1 a odsek 2 Trestného zákona Rakúskej republiky.

Za tento skutok okresný súd uložil obžalovanému podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku, s použitím § 38 ods. 4 a § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, s poukazom na § 37 písm. h), písm. m) a § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) rokov. Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona okresný súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 a § 61 ods. 2 Trestného zákona uložil obžalovanému tiež trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 6 (šesť) rokov. Podľa § 76 ods. 2 a § 78 ods. 1 Trestného zákona uložil obžalovanému aj ochranný dohľad v trvaní 1 (jeden) rok a 6 (šesť) mesiacov. Podľa § 77 ods. 2 Trestného zákona, s poukazom na § 51 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona uložil obžalovanému

počas trvania ochranného dohľadu obmedzenia a povinnosti spočívajúce v zákaze užívania omamných a psychotropných látok a zákaz narábania s nimi. Zároveň podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/57/2017 zo dňa 07.09.2017, právoplatný dňa 11.09.2017 a trestným rozkazom Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T/95/2018 zo dňa 13.02.2019, doručený obžalovanému dňa 14.06.2019 a právoplatný dňa 02.07.2019, ako aj ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 373-377.

Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu, ktoré písomne odôvodnil na č.I. 378 a následne sám doplnil na č.I. 389.

Obžalovaný v odvolaní podanom prostredníctvom svojho obhajcu namieta nesprávnosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, nakoľko počas celého konania pred súdom tvrdil, že skutok, ktorý sa mu kladie za vinu nespáchal. Usvedčujúce výpovede príslušníkov polície sa nezakladajú na pravde a navzájom si odporujú. V konaní došlo k závažnému porušeniu práv obžalovaného, nakoľko v konaní o obzvlášť závažnom zločine je povinná obhajoba a procesné úkony boli vykonané bez prítomnosti obhajcu obžalovaného. Zápisnice o výsluchu zadržanej osoby ako aj ostatné zápisnice vyhotovené pred vznesením obvinenia boli obžalovanému predložené na podpis bez výsluchu a možnosti vyjadriť sa k nim. Počas celej doby bol na obžalovaného vyvíjaný nátlak zo strany príslušníkov polície, ktorý vyústil do fyzického napadnutia. Niektoré podpisy na zápisniciach nie sú jeho. Namieta tiež, že príslušníci polície na mieste zadržania nevykonali stotožnenie vlastníka motorového vozidla, nevykonali výsluch prítomných osôb, ani ďalšie úkony potrebné na to, aby zaistenú látku stotožnili s osobou obžalovaného. Okresný súd odmietol vykonať dôkazy navrhnuté obhajobou (výsluchy príslušníkov PZ), a to aj napriek tomu, že mu takýto pokyn nariadil odvolací súd. Má za to, že v konaní neboli vykonané dôkazy, ktoré by preukazovali, že sa skutku na podklade obžaloby dopustil. Vzhľadom na závažné porušenie procesných práv, ktoré sú v rozpore so zásadami trestného konania je napadnutý rozsudok nezákonný a okresný súd mal rozhodnúť tak, že obžalovaného podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku spod obžaloby oslobodí. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Obžalovaný v doplnení k odvolaniu poukázal na to, že v inkriminovaný deň išiel do Paty motorovým vozidlom za účelom predaja televízora, pričom sám nešoféroval, nakoľko mu bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá. Logicky tak človek, ktorý má uložený zákaz činnosti, pokiaľ by išiel kupovať drogy, snažil sa byť čo najmenej nápadný. Ďalej poukazuje na dôvody odmietnutia jeho návrhov na vykonanie dokazovania okresným súdom. Nestotožnil sa s vyhodnotením výpovede svedkov, pretože okresný súd zvolil dva rôzne prístupy vyhodnotenia dôkazov, kedy na jednej strane vytkol obžalovanému, že tento nezabezpečil svedka D. I. pričom v prípade svedka A. G. jeho výpoveď nepovažoval za vierohodnú, keď mal za to, že pred pojednávaním sa s obžalovaným radil o trestnej veci. Ďalej namieta odmietnutie návrhu dôkazu – zabezpečenie trasovania mobilného telefónu, z ktorého dôkazu by bolo preukázané, že do Paty išiel skutočne motorovým vozidlom, a že svedkovia boli s ním. Namieta tiež, že súd sa nezaoberal návrhom na vykonanie dôkazu – zabezpečenia daktyloskopických stôp, čím by sa preukázala manipulácia sáčkou s omamnými látkami zasahujúcim príslušníkom, a teda nezákonný zásah príslušníkov polície. Súd sa tiež nezaoberal návrhom obžalovaného na stotožnenie osoby spolupracujúcej s políciou, pretože ak by sa preukázalo, že touto osobou je dealer, potom policajti nezistili celý skutok, a to z dôvodu, aby kryli nelegálnu činnosť tejto osoby. V závere poukazuje na to, že nebolo zistené či sa skutok stal a postup policajtov pri zaistení bol nezákonný. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. V prípade, ak by odvolací súd rozhodol o zamietnutí odvolania obžalovaného, žiada, aby tak učinil až po 01.01.2024, nakoľko v uvedenom čase nadobudne účinnosť novela Trestného zákona, podľa ktorej bude môcť súd uložiť za tento skutok trest v rozmedzí 0-2 roky.

Vyjadrenie k odvolaniu nebolo podané.

Dňa 11.09.2023 bolo odvolaciemu súdu doručené podanie obžalovaného označené ako námietka zaujatosti voči všetkým sudcom Krajského súdu v Trnave. Obžalovaný v tomto podaní poukazuje na to, že 04.09.2023 požiadal odvolací súd o odročenie verejného zasadnutia a ospravedlnenie jeho

neúčasti na verejnom zasadnutí dňa 12.09.2023 z dôvodu zvolenia si nového obhajcu. O odročenie pojednávania požiadal aj zvolený obhajca, pričom odvolací súd jeho návrhu nevyhovel, z ktorého dôvodu zvolený obhajca obžalovanému vypovedal plnú moc. Obžalovaný teda bol bez obhajcu, pričom v tejto trestnej veci ide o prípad povinnej obhajoby. Pri takomto postupe má obžalovaný závažné pochybnosti o nezaujatosti odvolacieho súdu.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 10.10.2023 za prítomnosti zástupkyne Krajskej prokuratúry v Trnave a obhajcu obžalovaného. Verejného zasadnutia sa nezúčastnil obžalovaný, na čo senát odvolacieho súdu vyhlásil uznesenie, ktorým rozhodol, že verejné zasadnutie sa vykoná v jeho neprítomnosti. Obhajoba zotrvala na odvolaní, dôvody nežiadal doplniť ani zmeniť. Odvolací súd oboznámil prítomných s napadnutým rozsudkom, odvolaním obžalovaného, odpisom registra trestov na obžalovaného, lustráciou ZVJS ako aj podstatným obsahom spisu. Procesné strany nemali žiadne pripomienky k oboznamovanému obsahu spisového materiálu, ani návrhy na doplnenie dokazovania. Zástupkyňa krajskej prokuratúry v Trnave mala za to, že okresný súd rozhodol zákonne a správne vo všetkých výrokoch. Odvolanie obžalovaného považuje za nedôvodné v celom rozsahu, navrhla odvolanie podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť. Obhajca obžalovaného sa v plnom rozsahu pridržiaval písomných dôvodov odvolania, poukazujúc na konkrétne nesprávnosti a nezákonnosti postupu okresného súdu. V konaní neboli zabezpečené žiadne dôkazy, ktoré by svedčali o vine obžalovaného. Zotrval na odvolacom návrhu.

Podľa ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku, event. napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 Trestného poriadku odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, v dôsledku čoho sú splnené podmienky pre jeho zamietnutie v zmysle § 319 Trestného poriadku.

Odvolací súd konštatuje, že okresný súd v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci vykonal všetky dôkazy, ktoré mal k dispozícii, a to pri uplatnení všetkých základných zásad, ktoré trestný proces upravujú. Vo vzťahu k napadnutému výroku o vine obžalovaného okresný súd jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za dokázané, o ktoré skutočnosti svoje tvrdenia oprel a akými úvahami sa spravoval. Trest uložený obžalovanému považuje sa primeraný, zákonný a spravodlivý. Pokiaľ ide o odôvodnenie rozsudku, tento zodpovedá zákonným požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 168 Trestného poriadku a odvolací súd sa bez výhrad s týmto odôvodnením stotožňuje a odkazuje naň. Na konštatovanie správnosti odvolací súd uvádza nasledovné:

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Proces dokazovania (a to nie len z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená vo vyššie

citovanom ustanovení podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku, ktorej orgány postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav vecí, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 1To/7/2012 z 30. januára 2013)

Obhajoba obžalovaného spočívala opätovne v tých istých námietkach, ktoré produkoval už v základnom (prvostupňovom) konaní, pričom odvolanie neobsahuje žiadne nové skutočnosti, s ktorými by sa už okresný súd a predtým aj odvolací súd v zrušujúcom uznesení č.k. 3To/163/2019-283 z 05.04.2019 náležite nevysporiadal.

Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a tiež úvahami okresného súdu, ktoré viedli k uznaniu viny obžalovaného zo skutku na podklade obžaloby. Obžalovaný bol v inkriminovaný deň dňa 16.05.2017 pristihnutý pri tom, ako u seba prechovával igelitové vrečko s obsahom metamfetamínu, ktoré dobrovoľne vydal príslušníkom polície, ktorá ho zastavila v obci H. F. C. J. po tom, ako príslušníci dostali informáciu o podozrivej osobe (obžalovanom) a o tom, že táto osoba má pri sebe prechovávať omamné látky. Táto skutočnosť nebola sporná. Svedkovia K. A. K. a K. A. L. (príslušníci polície) zhodne vypovedali, že po obdržaní informácie o podozrivej osobe s podrobným opisom túto zastavili v obci H., po zákonom poučení ju vyzvali na vydanie vecí pochádzajúcich z trestnej činnosti, na čo im obžalovaný vydal igelitový sáčok s metamfetamínom. O vydaní vecí svedčí aj Zápisnica o vydaní vecí zo 16.05.2017 (č.l. 48 vyšetrovacieho spisu), z ktorej je zrejme, že obžalovaný bol pred vydaním vecí riadne poučený v zmysle § 89 ods. 1 Trestného poriadku, pričom zápisnicu vlastnoručne podpísal a vrečko s kryštalickou látkou vydal. Usvedčujúcimi dôkazmi tak boli nielen výpovede svedkov – príslušníkov polície, ktoré stáli oproti výpovedi obžalovaného (ktorý po upovedomení o zmene právnej kvalifikácie a tým aj sprísnení trestnej sadzby spáchanie skutku popieral) ale aj predmetná zápisnica o vydaní vecí, pričom išlo o dostačujúce dôkazy, na podklade ktorých mohol okresný súd konštatovať spáchanie skutku obžalovaným.

Obžalovaný sa v odvolaní opakovane dožaduje doplnenia dokazovania v rovnakom rozsahu, v akom tak urobil už v prvostupňovom konaní v návrhu na vykonanie dokazovania doručenému okresnému súdu dňa 30.05.2022. S týmto návrhom sa už argumentačne vysporiadal okresný súd v napadnutom rozsudku (str. 6 rozsudku), s čím sa odvolací súd stotožňuje. Nad rámec toho však dodáva pokiaľ ide o opakované výsluchy príslušníkov polície ako aj svedkov, v konaní nevyvstala potreba zopakovať dokazovanie v tomto rozsahu. Všetci svedkovia (s výnimkou svedka I., ktorý bol počas konania nedosiahnuteľný) už v konaní vypovedali ku skutku, obžalovaný mal možnosť k svedeckým výpovediam vyjadriť sa, čo aj učinil. Vzhľadom na odstup času od spáchania skutku by navyše opätovné svedecké výpovede neprinesli žiadne nové skutočnosti, ktoré by eventuálne mohli privodiť iné rozhodnutie. Pokiaľ ide o doplnenie dokazovania v rozsahu stotožnenia majiteľa vozidla, na ktorom sa obžalovaný priviezol do obce H., zistenie „trasovania“ mobilného telefónu, zabezpečenie kamerových záznamov z predajne Tesco či policajnej stanice, či zaistenie daktyloskopických stôp z vydaného igelitového vrečka, v tomto smere odvolací súd dodáva, že predmetom dokazovania nebolo to, ako sa obžalovaný dostal do obce H., komu patrilo vozidlo, či išiel skutočne z Maďarska tak ako tvrdil, či bol predvedený na policajnú stanicu či to, že igelitové vrečko s metamfetamínom vydal príslušníkovi polície. Tieto okolnosti boli napokon pre posúdenie viny obžalovaného irelevantné, nakoľko jednoznačne preukázané bolo to, že obžalovaný bol príslušníkmi polície zastavený v obci H. na ulici C., kde po zákonom poučení a výzve na vydanie vecí pochádzajúcich z trestnej činnosti vydal plastové vrečko s kryštalickou látkou, ktoré u seba prechovával. Obrana obžalovaného o tom, že bol príslušníkmi vyzvaný v čase, kedy sa nachádzal vo vozidle nebola preukázaná. Nielen príslušníci polície ale aj svedok G. uviedli, že obžalovaný bol zastavený v čase, kedy sa vo vozidle nenachádzal, čomu zodpovedá aj to, že príslušníci ho stotožnili na ulici podľa opisu oblečenia (pokiaľ by sa nachádzal v aute, logicky by takýmto spôsobom nemohol byť stotožnený).

Pokiaľ ide o námietku vo vzťahu k zápisniciam z prípravného konania, ktoré mal údajne obžalovaný jednak podpísať pod nátlakom a hrozbou prítomných osôb a jednak keď tvrdil, že podpisy nie sú jeho, aj túto námietku odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Obžalovaný sa o údajnej bitke, či hrozbách zo strany orgánov činných v trestnom konaní v prípravnom konaní ani raz nezmiel, svedkovia popreli akýkoľvek fyzický kontakt s obžalovaným, rovnako sa nepotvrdilo ani to, že by obžalovaný adresoval Inšpekčnej službe MV SR akúkoľvek sťažnosť na postup orgánov činných v trestnom konaní pri procesných úkonoch.

K námietke o vykonaní úkonov orgánov činných v trestnom konaní bez prítomnosti obhajcu obžalovaného odvolací súd odkazuje na odôvodnenie zrušujúceho uznesenia č.k. 3To/163/2019-283 z 05.04.2019 (str. 7 rozsudku), v ktorom sa podrobným spôsobom vysporiadal s touto námietkou obžalovaného, a na ktorom zdôvodnení zotrúva bez potreby jeho opakovania. Po vznesení obvinenia a zároveň po zmene právnej kvalifikácie skutku a tiež počas celého súdneho konania bol obžalovaný riadne zastúpený obhajcom (z dôvodu povinnej obhajoby), pričom v konaní nedošlo k žiadnemu porušeniu jeho obhajobných práv. Obhajca obžalovaného realizoval jeho obhajobné práva náležitým spôsobom, na nariadené pojednávania sa riadne dostavil (osobne či účasťou splnomocnenca), v konaní uskutočňoval v mene obžalovaného všetky procesné úkony.

Vzhľadom na vyššie uvedené tak odvolací súd obhajobu obžalovaného v podobe odvolacích námietok, ktorými inak len spochybňuje spôsob vyhodnotenia dôkazov okresným súdom vyhodnotil ako nedôvodnú, a teda vinu obžalovaného zo spáchania skutku za preukázanú.

Pokiaľ ide o uloženie trestu, okresný súd sa po zrušení a vrátení veci odvolacím súdom riadil pokynmi odvolacieho súdu, doplnil dokazovanie o aktuálny odpis registra trestov na obžalovaného a tiež oboznámil obsah trestnej veci Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T/95/2018. Následne tiež správne ustálil pomer poľahčujúcich ako aj priťažujúcich okolností a tiež správne zistil, že v danej trestnej veci je nutné obžalovanému ukladať súhrnný trest odňatia slobody (podľa zásad na uloženie úhrnného trestu) vo vzťahu ku odsúdeniu v trestnej veci Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/57/2017 (následne zrušenému trestným rozkazom Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T/95/2018). Vzhľadom na súbeh trestných činov, z ktorých v jednom prípade išlo o obzvlášť závažný zločin okresný súd správne ukladal trest v rámci trestnej sadzby trestného činu najprisnejšie trestného (v rozmedzí 10-15 rokov), pričom vzhľadom na pomer priťažujúcich okolností sa dolná hranica zvýšila na 11 rokov a 8 mesiacov a v dôsledku spáchania viacerých úmyselných trestných činov, z ktorých jeden bol zločinom sa horná hranica trestnej sadzby zvýšila o 1/3 na 20 rokov.

Prihliadnuc na okolnosti spáchania skutku, no najmä na trestnú minulosť obžalovaného, ktoré v súhrne definujú obžalovaného ako sústavného páchatela trestnej činnosti, v ktorého správaní vstupuje do popredia výrazná recidíva, bol primeraných trestom pre obžalovaného trest v trvaní 12 rokov za súčasného zrušenia výrokov o treste rozsudku Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/57/2017 zo dňa 07.09.2017 a trestného rozkazu Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T/95/2018 zo dňa 13.02.2019 a tiež súčasného uloženia trestu zákazu činnosti (ktorý bol už skôr uložený trestným rozkazom Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T/95/2018, uloženie ochranného dohľadu a zákazu užívania a narábania s omamnými a psychotropnými látkami. Obžalovaný sa trestnej činnosti začal dopúšťať už v mladom veku, doposiaľ bol celkom 12 krát odsúdený na či už podmienené alebo nepodmienené tresty odňatia slobody, ktoré nevedli k náprave a vedeniu riadneho života. Drogovej trestnej činnosti sa pritom nedopustil po prvýkrát, keďže už v roku 2015 bol na území Rakúskej republiky odsúdený pre trestný čin nedovoleného zaobchádzania s narkotikami podľa Trestného zákona Rakúskej republiky, a teda drogovú trestnú činnosť. Obžalovaný sa tak opakovane dopúšťa páchania trestnej činnosti, predchádzajúce odsúdenia preňho nepredstavovali žiadnu prekážku v pokračovaní v páchaní trestnej činnosti. Niet dôvodu ukladať mu miernejší trest, hoci už samotný trest odňatia slobody v trvaní 12 rokov je trestom takmer na samej spodnej hranici trestnej sadzby za spáchaný trestný čin, neopomínajúc na to, že ide o trest súhrnný za zbiehajúcu sa trestnú činnosť.

Vo vzťahu k návrhu obžalovaného, ktorým požiadal odvolací súd o rozhodnutie vo veci po 01.01.2024, nakoľko nadobudne účinnosť novela Trestného zákona a za spáchaný skutok mu bude možné uložiť miernejší trest, odvolací súd napriek zjavnej zorientovanosti obžalovaného v trestnom kódexe a tiež poznatkoch o legislatívnom procese, dáva obžalovanému do pozornosti ustanovenie § 2 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatela priaznivejší. Eventuálne by prichádzala do úvahy miernejšia trestná sadzba v prípade odsúdenia v inom časovom období v ktorom by nadobudol účinnosť nový Trestný zákon, táto požiadavka obžalovaného však nie je legitímna. Súd vykonáva procesné úkony plynule tak, aby neporušil zásadu rozhodnutia v primeranej lehote a nemožno očakávať, že v tej ktorej veci bude rozhodovať na základe „objednávky obžalovaného“, ktorý očakáva miernejší trest.

Pokiaľ ide o námietku zaujatosti voči „celému Krajskému súdu v Trnave“, doručení odvolaciemu súdu dňa 11.09.2023, odvolací súd ju vyhodnotil ako nedôvodnú a opätovne obštrukčnú zo strany obžalovaného, nakoľko namietal procesný postup súdu. Obžalovaný namietal zaujatosť všetkých sudcov Krajského súdu v Trnave z dôvodu, že odvolací súd neakceptoval návrh zvoleného obhajcu JUDr. Róberta Siváka na odročenie pojednávania, ktorý odôvodnil krátkosťou času od zvolenia do termínu verejného zasadnutia a nemožnosťou naštudovania si trestnej veci pre krátkosť času (8 dní).

Odvolací súd obžalovanému pripomína, že počas celého konania bol zastúpený obhajkyňou JUDr. Renátou Fardousovou (resp. jej splnomocnencom na základe substitučného splnomocnenia), ktorá vykonávala obhajobné práva obžalovaného náležite, včas, úkonov trestného konania sa riadne zúčastňovala. Počas odvolacieho konania si obžalovaný zvolil nového obhajcu JUDr. Róberta Siváka, aj napriek tomu, že bol v tom čase riadne zastúpený. Tvrdenie o tom, že sa nevedel skontaktovať s obhajkyňou JUDr. Fardousovou ničím nepreukázal. Na tomto mieste odvolací súd poukazuje na to, že za včasnosť zvolenia si obhajcu zodpovedá samotný obvinený, nie súd. V predmetnej veci preto nebolo relevantným dôvodom pre odročenie verejného zasadnutia zvolenie si nového obhajcu. Samotný procesný postup odvolacieho súdu, kedy neakceptoval návrh obhajcu na odročenie pojednávania nie je dôvodom na vylúčenie sudcov z rozhodovania, nakoľko ním namietané dôvody na vylúčenie sudcu/sudcov sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe súdu v konaní. O takýchto námietkach sa nekoná (§ 32 ods. 6 Trestného poriadku).

Záverom odvolací súd v reakcii na ďalšie odvolacie námietky obžalovaného dodáva, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných stranami konania. Právo na spravodlivý súdny proces nevyžaduje, aby súd v rozsudku reagoval na každý argument prednesený v súdnom konaní. Stačí, aby reagoval na ten argument, ktorý je z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považovaný za rozhodujúci (porovnaj napr. rozsudok vo veci Ruiz Torija c. Španielsko a Hiro Balani/Španielsko, oba z 9. decembra 1994, Annuaire, séria A č. 303 A a č. 303 B, tiež R 68/2008- I, rozsudok G. z 9. decembra 1994 vo veci Q. R. proti Španielskemu kráľovstvu).

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne podľa § 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 170 ods. 6 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.